V.89 Vasištha vysvětluje, proč se tělo Vítahavji nerozložilo během jeho meditace.

RÁMA se zeptal: Pane, proč nevidíme všechny mudrce, kteří dosáhli osvobození, přecházet po obloze?

VASIŠTHA odvětil: Létání po obloze a jiné schopnosti jsou pro některé bytosti zcela přirozené, Rámo. Určité zvláštní vlastnosti a schopnosti, které ve světě pozorujeme, jsou pro některé bytosti přirozené, ale nejsou přirozené pro člověka poznání. Nadpřirozené schopnosti, jako je létání ve vzduchu, se užíváním určitých látek nebo praktikováním určitých cvičení snaží rozvíjet ti, kteří jsou bez poznání Já, kteří nejsou osvobozeni. Nic takového totiž nezajímá člověka poznání, který je osvobozený a sám o sobě spokojený. Ti, kteří hnáni touhou po potěšení získají nadpřirozené síly poskvrněné nevědomostí, jsou sami plni nevědomosti. Mudrc neboli člověk, který došel poznání Já, takovou cestou nekráčí.

Zvláštní schopnosti, jako je létání vzduchem, se objeví u toho, kdo provádí určitá cvičení, a to nezávisle na tom, zda člověk poznal Skutečnost anebo je nevědomý. Mudrc, tedy člověk poznání, nemá žádnou touhu takové schopnosti získat. Cvičení a praktikování přinese ovoce každému, taková je přirozenost věcí. Jed zabije každého, z vína se každý opije, a kdo se věnuje určitým cvičením, získá schopnost létat. Toho, kdo dosáhl nejvyššího poznání, poznání Já, to však nezajímá. Zabývá se tím jen ten, kdo je plný tužeb. Mudrc je oproštěn od jakékoli touhy. To nejvyšší, co lze získat, je Sebepoznání, poznání Já. Jak by mohl mudrc, člověk poznání, toužit po něčem dalším? Vítahavja po těchto schopnostech netoužil, ale přišly mu samy od sebe.

RÁMA se zeptal: Jak je možné, že červi a brouci nezničili tělo Vítahavji, když leželo opuštěné v jeskyni? A hlavně, jak je možné, že Vítahavja nezískal osvobození bez těla?

VASIŠTHA odpověděl: Ó Rámo, tělo člověka nevědomého se utváří či rozkládá podle stavu jeho psychických sklonů a podmíněností. U toho, kdo je bez podmíněností, není hybná síla pro rozložení těla. Mysl všech bytostí reaguje na vlastnosti objektů, s nimiž přichází do kontaktu. Jestliže se násilný tvor dostane do blízkosti člověka, který dosáhl vnitřního klidu, stane se také dočasně klidným a mírumilovným, i když se může k původní divokosti vrátit, jakmile se od takového člověka zase vzdálí. Totéž platí pro hmotné látky jako země, dřevo atd., neboť Vědomí prostupuje vším. Proto zůstalo tělo Vítahavji nedotčeno. Vědomí Vítahavji nepodstoupilo žádnou změnu, tudíž se žádná změna neudála ani s jeho tělem. Nebyl tu pohyb *prány*, nemohl tedy nastat rozklad těla. Mudrci nezáleží na tom, zda žije či odloží tělo. To, že v určitém čase tělo neodložil, ale udělal to později, je nahodilé. Může to souviset s jeho *karman*, avšak ve skutečnosti je mudrc mimo *karman*,

mimo osud a bez sklonů a podmíněností mysli. Je to tedy *kákatálíja*, shoda okolností, jako když usedne vrána na kokosovou palmu v témže okamžiku, kdy z palmy spadne zralý kokos.